

נייר עמדה בנושא

הצעת חוק השימוש בתאריך העברי (תיקון – ציון תאריך עברי בתעודה מזהה), התשע"ד–2013

הרקע

"הצעת חוק השימוש בתאריך העברי (תיקון – ציון תאריך עברי בתעודה מזהה), התשע"ד–2013", שהגישו חבר הכנסת אלעזר שטרן ואחרים באה לחייב את הרשויות לציין את התאריך העברי בכל תעודה מזהה רשמית שמצוין בה מספר תעודת הזהות. בכך מבקשת הצעת החוק לשנות את המצב החוקי הקיים, שחלה בו החובה לציין את התאריך העברי רק במכתבים רשמיים הנכתבים בשפה העברית הנשלחים על ידי הרשויות.

המבט היהודי

רבני "צהר" מבקשים לתמוך מנקודת המבט היהודית בהצעת החוק מן הסיבות הבאות:

1. **חיזוק זהותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.** ציון תאריך עברי בתעודה מזהה המונפקת על ידי מדינת ישראל עשויה לחזק את צביונה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.
2. **חיזוק הזהות היהודית כזהות עצמאית.** מנקודת המבט היהודית, הזמן אינו גורם טכני אלא גורם המבטא זהות עצמאית. קביעת לוח שנה עברי משמעותה שיש לעם ישראל סדר יום משלו. עם המנהל את חייו על פי הלוח העברי מזכיר לעצמו מידי יום שהוא חלק מעם ששורשיו עמוקים וההיסטוריה שלו משמעותית. לכן המצווה הראשונה שנצטוו ישראל בצאתם מעבדות מצרים לחירות היא לנהל לוח שנה עצמאי: "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה" (שמות יב, ב).¹
3. **חיזוק המודעות למועדי ישראל.** חוסר המודעות ללוח העברי גורר אחריו לא פעם חוסר מודעות למועדי ישראל, הנקבעים על פי לוח זה, וקביעת אירועים בימים שחלים בהם מועדי ישראל מבלי משים. הגברת המודעות ללוח העברי תביא להגברת המודעות למועדי ישראל ותסייע במניעת תקלות מעין אלו.

¹ "יזכר הזכירו רבותינו... ואמרו: שמות חדשים עלו עמנו מבבל (ירושלמי, ראש השנה, פ"א ה"ב, {דף ועמוד:}; בראשית רבה מח, ט), כי מתחלה לא היו להם שמות אצלנו. והסבה בזה, כי מתחלה היה מניינם זכר ליציאת מצרים, אבל כאשר עלינו מבבל ונתקיים מה שאמר הכתוב, 'ולא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון' (ירמיה טז, יד-טו), חזרנו לקרא החדשים בשם שנקראים בארץ בבל, להזכיר כי שם עמדנו ומשם העלנו השם יתברך" (רמב"ן (שמות יב, ב). ראוי לציין כי למניין החודשים המתחיל בחודש תשרי יש ערך, משום שיש בו זיכרון בריאת העולם (משנה, ראש השנה, פרק י, משנה ב; רמב"ן, נח, ח, ה; רד"ק, בראשית ז, יא).